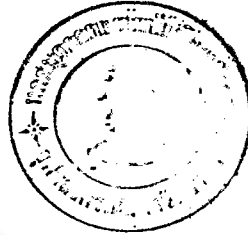

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความแตกต่างของความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งที่พบเห็นอยู่เสมอในห้องเรียน การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนเป็นงานสำคัญอย่างหนึ่งของครู สิ่งหนึ่งที่จะให้คุณประโยชน์แก่ครูมากในการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนคือการคัดเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสม และเมื่อคัดเลือกมาแล้ว ครูก็ควรที่จะเข้าใจคุณลักษณะและวิธีใช้แบบทดสอบนั้นด้วย ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ครูประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อการสอนของครูอีกด้วย

มีวิธีการทดสอบความเข้าใจการอ่านหลายวิธีที่ครูสามารถคัดเลือกมาใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน นอกจากแบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้กันอยู่แล้ว¹ เทคนิคโดยทั่วไปได้แก่การให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วถามคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน² คำถามอาจจะ เป็นแบบที่ให้นักเรียนตอบถูกหรือผิด (true-and-false type) แบบเลือกตอบ (multiple choice type) หรือแบบที่ให้ตอบเป็นข้อความ (statement answers) วิธีโคลซก็ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ครูประเมินความเข้าใจการอ่านของนักเรียนได้ วิธีโคลซนี้แม้จะยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในประเทศไทย³ แต่ก็ได้มีการวิจัยในต่างประเทศเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่าเป็นวิธีวัด

¹ Roger Farr, Measurement and Evaluation of Reading, New York, Harcourt, Brace & World Inc., (c1970) 263-269.

² Robert Lado, Language Teaching, (London : Longmans, Green & Co., Ltd., 1961), 232.

³ จันทอ บูรณบรรพต, "การใช้วิธีโคลซประเมินความสามารถในการอ่าน," วารสารครุศาสตร์, 5-6 (สิงหาคม - พฤศจิกายน 2515), 12 - 21.

ความสามารถในการอ่านได้ เป็นวิธีที่สร้างขึ้นได้ง่าย ง่ายและได้ผลดี ((Taylor, 1967; Mcleod, 1965; Bormuth, 1967)

กระบวนการวัดความเข้าใจการอ่านด้วยวิธีโคลซนี้ วิลสัน เทเลอร์⁴(Wilson Taylor) คิดขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1953 คำ "โคลซ" (cloze) มาจากคำว่า Closure ของนักจิตวิทยาคลุ่ม เกสตัลท์ ซึ่งหมายถึงแนวโน้มในการมองเห็นสิ่งที่ขาดความสมบูรณ์ให้เกิดความสมบูรณ์ขึ้นมา โดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือความเคยชิน ยกตัวอย่างว่า ถ้าเราเห็นวงกลมวงหนึ่งขาดหายไปส่วนหนึ่ง เราก็สามารถต่อเติมให้เป็นวงกลมได้ เพราะมีความเคยชินที่เห็นว่ามันน่าจะเป็นเช่นนี้มากกว่าอย่างอื่น เทเลอร์ได้อาศัยหลักการนี้มาอธิบายวิธีโคลซว่า ในการอ่านข้อความใดข้อความหนึ่งของคนเรา ถ้าหากมีคำบางคำขาดหายไปหรือเว้นช่องว่างไว้ เราจะคิดทายหรือสรรหาคำเติมลงในช่องว่างให้เข้ากับข้อความที่อ่านนั้นได้ ลักษณะของการเติมคำ อาศัยความเคยชินหรือประสบการณ์ เช่น "ลูกไก่ร้องเจี๊ยบๆ ลูกเป็ดร้อง_____ " นอกจากนั้นยังอาศัยข้อความประกอบของวากนั้นด้วย กล่าวคือถ้าช่องว่างใดที่ข้อความประกอบเป็นเชิงบังคับหรือมีส่วนบอกล่วงหน้าว่าคำที่ตามหลังมาควรเป็นคำอะไรหรือคำชนิดใด การทำนายก็จะง่ายขึ้น เช่น "เวลาอากาศร้อนคนเรามักจะรู้สึกกระหาย_____บอยๆ" เทเลอร์ได้สร้างแบบทดสอบการอ่านขึ้นโดยนำเอาข้อความที่จะให้อ่านมาตัดคำออกทุกคำที่ 5 แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างพร้อมกับการทดสอบแบบเลือกตอบ ผลปรากฏว่า แบบทดสอบโคลซสามารถวัดความเข้าใจการอ่านได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบความเข้าใจแบบเลือกตอบ นอกจากนั้น เขายังได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีตัดคำในแบบทดสอบโคลซโดยได้เปรียบเทียบการตัดคำทุกคำที่ 5 ถึงที่ 10 ผลปรากฏว่าการตัดคำในช่วงต่างๆนี้วัดความเข้าใจการอ่านได้ไม่แตกต่างกัน

4

Wilson L. Taylor, "Cloze Procedure : A New Tool of Measuring Readability," Journalism Quarterly, 30(1953), 452-433.

เทเลอร์กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบโคลซว่าแตกต่างจากแบบทดสอบแบบให้เติมคำ (completion test) คือ ในแบบทดสอบโคลซนั้นการตัดคำหรือการเว้นคำเป็นจังหวะสม่ำเสมอไม่มีความหมายเฉพาะเพื่อให้ผู้อ่านคาดคะเนความคิดของผู้เขียนโดยอาศัยข้อบ่งชี้จากสิ่งที่ปรากฏอยู่แล้ว⁵ แต่ทั้งแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเติมคำมีส่วนคล้ายกันในแง่ที่ผู้อ่านจะต้องอาศัยการระลึกได้ (recall) เพื่อช่วยในการเติมคำ คือเมื่อผู้อ่านได้อ่านประโยคหรือข้อความไปแล้ว จะต้องนึกหาคำที่จะนำมาเติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมายสมบูรณ์ และคล้องจองกับส่วนที่ปรากฏอยู่ เพราะฉะนั้น ในการที่ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่อ่านและสามารถเติมคำได้ถูกต้องนั้นย่อมต้องอาศัยความเข้าใจและความจำหรืออาจเรียกว่าประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ แต่ถ้าในกรณีที่ผู้อ่านเป็นเด็กที่เพิ่งเริ่มจะอ่านออกเขียนได้ ความสามารถในการสรรหาคำมาเติม และการเขียนตัวสะกดการันต์ก็ยังมีไม่เพียงพอ ดังเช่นที่กาแลนท์⁶ (Gallant) ได้เสนอแนะว่า วิธีโคลซแบบเติมคำนี้ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากนักเรียนวัยนี้มีประสบการณ์ในการอ่านน้อย ดังนั้น ในการวิจัยของเขา เขาได้ใช้แบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านกับนักเรียนหลายระดับรวมทั้งนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วย แต่สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นเขาได้ดัดแปลงวิธีโคลซโดยแทนที่จะให้ผู้อ่านเติมคำลงในช่องว่าง เขาจะใส่คำลงไว้เพื่อให้เลือก 3 คำ ผู้อ่านเพียงแต่ทำเครื่องหมายลงบนคำซึ่งเป็นตัวเลือกที่ถูกเท่านั้น ผลจากการทดลองก็พบว่าใช้ได้ผลดีกับนักเรียนระดับนี้ แบบทดสอบที่กาแลนท์ได้ดัดแปลงนี้มีลักษณะคล้ายกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice) ในแง่ที่ผู้อ่านต้องอาศัยการจำได้ (recognition) ประกอบในการเข้าใจ คือจะต้องจำได้ว่าคำไหนคือคำที่ถูก

5

Wilson L. Taylor, "Recent Developments in the Use of Cloze Procedure," Journalism Quarterly, 33(1956), 42-48.

6

Thomas C. Potter, A Taxonomy of Cloze Research, Part I : Readability and Reading Comprehension, Calif : SRLERD, 1968, p.8.

เกี่ยวกับหลักสำคัญของการระลึกได้ (recall) และการจำได้ (recognition) ในการทำแบบทดสอบนั้น บาแลต⁷ (Barlett) ได้กล่าวไว้ว่า การระลึกได้ (recall) เป็นวิธีหนึ่งที่จะพิสูจน์ว่าผู้เรียนได้เรียนสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้วและยังจำได้มากน้อยเพียงใด ในการวัดก็คือให้ผู้เรียนท่องหรือบอกให้ฟัง วิธีนี้หมายความว่าถ้าผู้เรียนท่องได้ บอกได้ เขียนได้ครบตามที่ผู้วัดต้องการได้อย่างทันทีทันใดก็แสดงว่าเขาจำสิ่งนั้นได้ ในโรงเรียน วิธีวัดความจำแบบระลึกได้ก็มีที่ใช้กันมาก เช่น ให้ท่องศัพท์ สูตรคูณ กฎ ฯลฯ ถ้าเป็นข้อสอบวัดสัมฤทธิผลทางการเรียนก็มักเป็นข้อสอบแบบอัตนัยหรือการเติมคำ การใช้ข้อสอบแบบนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึก (recall) ออกมาและเขียนตอบว่าได้เรียนอะไรไปบ้างแล้ว

การจำได้ (recognition) บางครั้งบางครั้งว่าผู้เรียนไม่สามารถจะระลึก (recall) สิ่งที่เขาได้เรียนรู้ไปแล้วได้ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเขายังเรียนไม่หมดหรือจำอะไรไม่ได้เลย แต่มันแสดงให้เห็นว่าเมื่อเขาได้เรียนอะไรไปบ้างแล้วนั้นเขาสามารถที่จะจำ (recognize) มันได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าใครถามว่า "เมื่อสมัยที่คุณเรียนชั้น ม.ศ. 1 นั้นคุณเรียนตำราภาษาอังกฤษเล่มใด" ผู้ตอบอาจตอบไม่ได้อย่างทันทีในกรณีนี้ แต่ผู้ตอบอาจตั้งเงื่อนไขไว้ว่า "ถ้าได้เห็นตำราภาษาอังกฤษหลายๆเล่มก็จะจำได้กระมัง" นี่เป็นตัวอย่างของการจำแบบ recognition.

ข้อสอบแบบมีตัวเลือกให้เลือกตอบ (multiple choice) เป็นตัวอย่างของข้อสอบที่วัดการจำแบบจำได้ (recognition) เมื่อผู้ตอบได้ รับคำถามแล้วจะมีข้อเสนอให้เลือกตอบ ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวเพื่อพิสูจน์ว่าผู้ตอบสามารถจำได้ ในกรณีนี้ จะเห็นได้ว่า การจำได้ (recognition) นั้นง่ายกว่าการระลึกได้ (recall) ผู้ตอบส่วนมากจึงชอบข้อสอบประเภทนี้มากกว่าประเภทแรก⁸

7

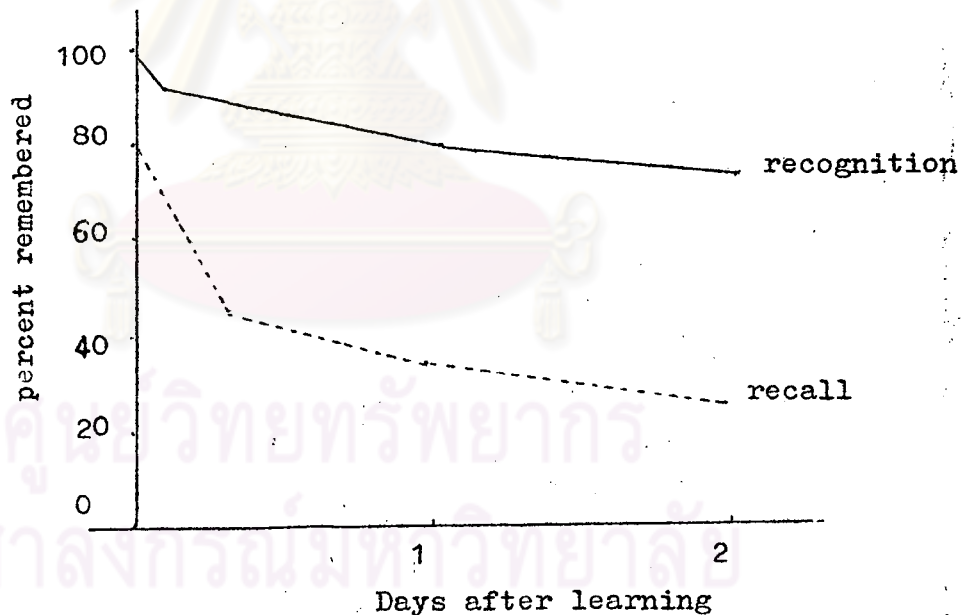
F.C.Barlett, Remembering : A Study in Experimental and Social Psychology., New York : Cambridge University Press, 1932.

8

Jerome Kagan, Arnest Havemann, Psychology : An Introduction, 2nd edition; Harcourt Brace Jovanovich Inc., New York, (c)1972, p.80.

ความจริงแล้วความสามารถที่จะจำได้ (recognize) ของคนเรานั้นสูงกว่าการระลึกได้ (recall) มากทีเดียว การทดลองของเชปปาร์ด⁹ (Shepard) ที่ทดลองให้นักศึกษาจำคำนี้คำไม่น้อยกว่า 600 แบบ โดยจำจากบัตรคำที่พิมพ์ประโยคต่างๆเอาไว้ เช่น พิมพ์ว่า "สุนัขที่ตายแล้วไม่มีประโยชน์สำหรับการล่าสัตว์" หลังจากนั้นผู้รับการทดลองจะถูกนำไปที่กองบัตรคำแล้วให้ดูบัตรต่างๆที่พิมพ์ประโยคไว้ 2 แบบ แบบแรกเป็นแบบที่เคยอ่านแล้ว ส่วนอีกแบบหนึ่งเป็นประโยคใหม่ แล้วถามว่า ประโยคใดที่คล้ายกัน กลุ่มผู้รับการทดลองจะตอบได้ถูกต้องแม่นยำเป็นส่วนมากถึง 88% หรือมากกว่านั้น ถ้าทดลองกับคำโดดจะถูกต้องถึง 90% และถ้าทดลองกับรูปภาพจะถูกต้องถึง 98%

กราฟที่แสดงไว้ต่อไปนี้เปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างของการวัดการจำทั้งสองประเภทอันได้มาจากการทดลอง จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างการทดลองจะทำคะแนนได้สูงในการวัดการจำแบบ recognition.

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าการวัดการจำแบบการจำได้ (recognition) นั้น ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่าการวัดการจำแบบการระลึกได้ (recall) และลักษณะของแบบทดสอบที่กาแลนท์ได้ดัดแปลงไว้นั้นผู้ตอบก็ต้องอาศัยการจำได้ (recognition) เป็นเครื่องช่วยในการตอบ ซึ่งผลจากการทดลองของเขาก็ปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถทำแบบทดสอบชนิดนี้ได้ดี นอกจากนั้น การศึกษาของชเนเยอร์¹⁰ (Schneyer) ซึ่งทำการทดลองกับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการจำคำและระลึกคำดีจะทำคะแนนจากแบบฝึกหัดโคลซไคดีกว่าพวกที่ไม่มีทักษะในการจำคำ เพราะฉะนั้น จะเห็นว่า การจำมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่าน ดังนั้นการทดสอบโดยอาศัยการจำหลายๆแบบจะทำให้ผู้ตอบได้คะแนนแตกต่างกันไปด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทดลองดัดแปลงวิธีโคลซแบบเติมคำให้เป็นแบบที่มีตัวเลือก ซึ่งผู้ตอบจะต้องอาศัยการจำได้ (recognition) มาเป็นเครื่องช่วย ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าแบบทดสอบที่มีตัวเลือกจะเป็นแบบทดสอบที่สะดวกในการตอบ อันจะยังผลให้เกิดแรงจูงใจในการทำแบบทดสอบชนิดนี้มากกว่าแบบเติมคำ นั่นคือ ผลของความเข้าใจที่วัดได้น่าจะแตกต่างกันไปด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายทั่วไป

เพื่อเปรียบเทียบการใช้วิธีโคลซแบบเติมคำกับวิธีโคลซที่ดัดแปลงโดยให้ตัวเลือกตอบลงในช่องว่างในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อเปรียบเทียบการใช้วิธีโคลงแบบเดิมค้ำกับวิธีโคลงที่ค้ำค้แปลง โดยให้ค้ำเลือกค้บค้งในค้องว้างในการอ่านเอาเรื่องภำษำไทยวำค้ำเข้าใจการอ่านค้กค้งกันหรือไมค้
2. เพื่อค้กขำวำ วิธีโคลงแบบเดิมค้ำและวิธีโคลงที่ค้ำค้แปลงสมำรถวำนแกค้ำวำเข้าใจการอ่านของน้กเรียนค้ำมระดับชั้นเรียนหรือไมค้
3. เพื่อค้กขำวำเรื่องทีสมำมำทำการวิจัยในครั้งนีค้มวำงยำกง่ายค้ำมระดับชั้นเรียนหรือไมค้
4. เพื่อค้กขำมลรวำม (interaction) ของวิธีโคลงแบบเดิมค้ำและแบบทีเลือกค้บทีมค้ตระดับชั้นในการอ่านเอาเรื่องภำษำไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนีค้กขำเฉพาะค้ำวำเข้าใจการอ่านเทำน้
2. แบบทค้สอบในการวิจัยครั้งนีค้มวำงยำกค้ถือได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความจ้ำก้ค้ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนีค้มค้บค้มค้องค้บระกอบบงอยำง ซึ่งอำจจะมีอิทธิพลค้ตค้ำวำเข้าใจ
การอ่าน

1. ระดับสติปัญญาของค้ลุ่มค้วำอยำง

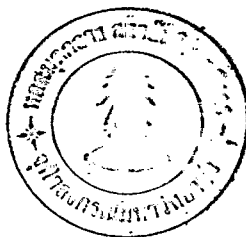
2. สัมฤทธิผลทางการ เรียน
3. เพศ
4. ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. วิธีโคลชแบบเติมคำจะใช้วัดความเข้าใจการอ่านภาษาไทยได้มากกว่า โคลชแบบเลือกตอบ
2. วิธีโคลชแบบเติมคำและวิธีโคลชแบบเลือกตอบสามารถจำแนกความเข้าใจ การอ่านของนักเรียนตามระดับชั้นเรียนได้
3. เรื่องที่สุ่มมาทำการวิจัยในครั้งนี้มีความยากง่ายเป็นไปตามระดับชั้นเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบว่าเมื่อใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านด้วยวิธีโคลชแบบเติม คำและวิธีโคลชแบบเลือกตอบเปรียบเทียบกันแล้วผลความเข้าใจข้อความแตกต่างกันหรือไม่
2. ทำให้ทราบว่าเนื้อเรื่องที่คัดเลือกจากแบบเรียนภาษาไทยมาให้กลุ่มตัวอย่างทำ นั้นมีความยากง่ายเป็นไปตามระดับชั้นเรียนหรือไม่
3. ถ้าการคัดแปลงวิธีโคลชโดยให้คำเลือกตอบลงในช่องว่างสามารถวัดความเข้าใจได้สูงกว่าแบบทดสอบโคลชแบบเติมคำก็จะเป็น ทางให้ครูได้มีวิธีการสร้างแบบทดสอบวัด ความเข้าใจการอ่านได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำจำกัดความ

วิธีโคลซ (Cloze Procedure) หมายถึงวิธีที่ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจการอ่านภาษาไทย คือ ตัดคำออกทุกคำที่ 7 โดยเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้ อานเติมคำให้ตรงกับคำเดิม (exact word) ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ตรง กับคำเดิมแสดงว่ามีความเข้าใจข้อความที่อ่าน

แบบทดสอบโคลซ (Cloze Test) หมายถึงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัด ความเข้าใจการอ่านโดยวิธีโคลซ

ความเข้าใจการอ่าน (Reading Comprehension) หมายถึงความสามารถใน การเข้าใจความหมายของข้อความภาษาไทยที่อ่านและสามารถเติมคำหรือเลือกคำตอบที่ถูกต้องตามความหมายของข้อความ

แบบทดสอบฉบับที่ 1 ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แทนแบบทดสอบ โคลซแบบ เติมคำ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แทนแบบทดสอบ โคลซที่ตัดแปลงโดยให้คำ เลือกตอบลงในช่องว่างที่เว้นไว้

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

จากงานเขียนของเทลเลอร์¹¹ (Taylor) เมื่อปี ค.ศ. 1953 ใน บทความที่กล่าวถึง เครื่องมือใหม่สำหรับวัดความสามารถในการอ่าน เขาได้กล่าวว่า วิธี โคลซเป็นเครื่องมือแบบใหม่ทางจิตวิทยาสำหรับการวัดความสามารถในการสื่อสาร เครื่อง

11

Taylor, "Cloze Procedure," op.cit., 416.

มีอันนี้จักว่าเป็นวิธีการใหม่สำหรับนำมาใช้เพื่อวัดความสามารถในการอ่านด้วย เขาให้ความหมายของวิธีโคลชว่าเป็นวิธีการของถาวร แปลความหมายข่าวสารที่ได้รับจากผู้พูดหรือผู้เขียนที่ใดทำให้ข้อความบางตอนขาดหายไป ทำให้ผู้รับรับไม่ได้ครบและจำเป็นต้องทำให้ข้อความนั้นสมบูรณ์ขึ้นมาโดยอาศัยสิ่งที่ได้มาแล้วเป็นเครื่องบอกแนะ ในปีเดียวกันนั้น เทเลอร์ก็ได้ทำการทดลองสร้างแบบทดสอบโคลชขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่าน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1956 เทเลอร์¹² ก็ได้ทดลองหาค่าความแม่นยำและความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโคลช โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่กำลังฝึกงานที่ฐานทัพอากาศแฮมป์ตันในเมืองนิวยอร์ก เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบโคลชจำนวน 2 ชุด คัดคำออกทุกคำที่ 10 เนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรู้ทางคันระบบกำลังทางอากาศ และใช้แบบทดสอบความเข้าใจอีก 2 ชุด สร้างจากเนื้อเรื่องเดียวกัน ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโคลชชุดแรก แล้วทำแบบทดสอบความเข้าใจชุดที่ 1 หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ให้อ่านเรื่องนั้นอีกแล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจชุดที่ 2 และแบบทดสอบโคลชชุดที่ 2 ในการวิเคราะห์ข้อมูล เทเลอร์ได้เอาคะแนนจากแบบทดสอบวัดความถนัดทางคุณสมบัติกองทัพอากาศ (Armed Forces Qualification Test or AFQT) ซึ่งมีอยู่แล้วมาประกอบด้วย ฉะนั้น คะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะมี 5 จำนวน คือ คะแนนความเข้าใจ 2 ครั้ง คะแนนแบบทดสอบโคลช 2 ครั้ง และคะแนนความถนัด 1 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สัมพันธ์ที่สัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้ง 5 ชุด (มีค่าสูง) แสดงว่า แบบทดสอบทั้ง 5 ชุด มีคุณสมบัติในการวัดเท่าเทียมกัน และแบบทดสอบโคลชวัดความเข้าใจได้ดีเท่าแบบทดสอบความเข้าใจ

บอร์มัท 13 (Bormuth) ได้ทำการศึกษาเพื่อทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโคลซ เริ่มทำการทดลองครั้งแรกในปี ค.ศ. 1962 โดยใช้แบบทดสอบ 2 ชุด คือ แบบทดสอบโคลซ 9 ฉบับ เนื้อเรื่องคัดตอนมาจากแบบเรียนในระดับชั้น 4, 5 และ 6 เกี่ยวกับวรรณคดี 3 ตอน สังคมศึกษา 3 ตอน และวิทยาศาสตร์ 3 ตอน แต่ละตอนมีความยาว 270-299 คำ คัดคำออกทุกคำที่ 5 อีกชุดหนึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบ สร้างจากเนื้อเรื่องเดียวกัน โดยให้มีตัวเลือก 4 คำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 4, 5 และ 6 จำนวน 150 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบสูงมาก (.964)

อีก 5 ปีต่อมา บอร์มัท 14 ได้ทำการวิจัยอีก เขาสร้างแบบทดสอบโคลซ 9 ตอน เช่นเดียวกับครั้งแรก คัดคำออกทุกคำที่ 5 และสร้างแบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบ จากข้อความเดียวกันอีก 9 ตอน ตอนละ 31 ข้อ นำไปทดสอบนักเรียนชั้น 4 และชั้น 5 จำนวน 100 คน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบโคลซก่อน หลังจากนั้นประมาณ 3 วัน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ นักเรียนอ่านข้อความแล้วตอบคำถามโดยไม่ย้อนกลับไปอ่านข้อความอีก จากการเปรียบเทียบคะแนนทั้ง 2 ชุดปรากฏผลดังนี้ คะแนนจากแบบทดสอบโคลซร้อยละ 38 เทียบได้กับคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบร้อยละ 75 ถ้านำคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบมาคิดค่าแก่การเดาแล้วก็จะเทียบได้ว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซร้อยละ 43 อยู่ในระดับเดียวกับคะแนนจาก

13

John R. Bormuth, "Cloze tests as Measures of Readability and Comprehension Ability," Dissertation Abstracts, 23(May, 1963), 4218-4219.

14

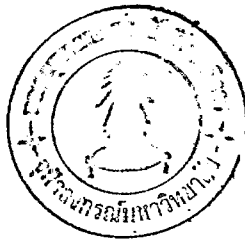
John R. Bormuth, "Comparable Cloze and Multiple Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading, 10(February, 1967), 291-299.

แบบทดสอบเลือกคвр้อยละ 75 นอกจากนี้ในการวิจัยคราวเดียวกัน บอร์มัทได้ตรวจสอบว่าการที่ใชขข้อความเดียวกันในการสร้างแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนั้น การสอบครั้งแรกจะมีผลทำให้นักเรียนเข้าใจแบบทดสอบชุดหลังคี่ขึ้นหรือไม่ โดยสร้างแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกคврจากขข้อความต่างกันแต่ได้ทำการวัดแล้ววว่าข้อสอบทั้ง 2 มีประสิทธิภาพในการวัดได้เท่าเทียมกัน นำแบบทดสอบทั้งสองไปทดสอบนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง ปรากฏวว่าการทดสอบด้วยแบบทดสอบ 2 ชุด ที่สร้างจากขข้อความต่างกันและมีประสิทธิภาพในการวัดเท่ากันนั้นไม่ได้มีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จากการทดสอบครั้งก่อนที่ใชแบบทดสอบ 2 ชุด ซึ่งสร้างจากขข้อความเดียวกันในการศึกษาครั้งนี้ บอร์มัทไคยวว่า การคพบของเขอาจสรุปได้วว่า แบบทดสอบโคลซสามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนในทุกระดับชั้น ยกเว้นในระดับชั้น 1 กับ 2 เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากในระดับนี้ การอ่านยังไม่คล่องพอที่จะใช้วิธีการนี้ไคค

ในการศึกษาต่อมาของบอร์มัท¹⁵ ได้ทำการทดสอบอีกเพื่อคผลเปรียบเทียบการศึกษาในครั้งก่อน โดยใชแบบทดสอบโคลซเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐาน (California Reading Achievement Test Scores) ในการศึกษาคครั้งนี้เขาใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน เป็นนักเรียนเกรด 4, 5, และ 6 ใชแบบทดสอบโคลซ 4 ชุด คคคาคออกทุกคาคที่ 5 ให้คะแนนเฉพาะคาคที่ถูกคองจริงว (exact word) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซ 44% และ 57% เทียบได้ กับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานในการอ่าน 75% และ 95% ตามลำดับ เขายืนยันวว่า ผลของการศึกษาคครั้งนี้มีความแม่นยำมากกว่าผลจากการศึกษาคครั้งก่อนวในปี ค.ศ. 1967 ของเขา

15

John R. Bormuth, "Cloze Test Readability : Criterion Reference Scores," Journal of Educational Measurement, 5(1968), 180-196.

ต่อมาแรงกิ้นกับคัลเฮน 16 (Rankin and Culhane) ทำการวิจัยเพื่อทดสอบผลการวิจัยของบอร์มัท โดยใช้กระบวนการวิจัยเช่นเดียวกัน เขาสร้างแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบจากข้อความในหนังสือสารานุกรม (World Book Encyclopedia) โดยคัดข้อความมาตอนละประมาณ 275 คำ สำหรับแบบทดสอบโคลซนั้นใช้วิธีตัดคำออกทุกคำที่ 5 นำแบบทดสอบโคลซไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 5 วันรุ่งขึ้นให้ทำแบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบให้อ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถามโดยไม่ให้อ่านเนื้อเรื่องอีก นำคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้งสองชนิดมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้เท่ากับ .68 จึงสรุปว่าแบบทดสอบโคลซที่สร้างขึ้นสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบและผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนการวิจัยของบอร์มัท

นอกจากนั้น เคอร์บี 17 (Kirby) ก็ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบมาตรฐานในการอ่านอีก 3 ชนิด ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านเกทส์ (Gates Reading Test) แบบทดสอบการอ่านกิลมอร์ (Gilmore Oral Reading Test) และแบบทดสอบการอ่านเกรย์ (Gray Oral Reading Test) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 ถึง 6 จำนวน 178 คน เขาได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มย่อยตามระดับสติปัญญา ความสามารถในการอ่าน เพศ ผลปรากฏว่า สำหรับกลุ่มที่มีความสามารถสูงค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบการอ่านทั้ง 4 ชนิดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในกลุ่มชายและหญิงที่มีระดับสติปัญญาค่อนข้างต่ำและความสามารถในการอ่านต่ำ ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบโคลซแตก

16

Earl F. Rankin and Joseph W. Culhane, "Comparable Cloze and Multiple-Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading, Dec. 1967, 193-198.

17

Clara L. Kirby, "Using the Cloze Procedure as a Testing Technique," Reading Diagnosis and Evaluation, 13(1970), 68-76.

ต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญกับแบบทดสอบมาตรฐานทั้ง 3 ชนิด สรุปได้ว่า แบบทดสอบโคลซ ใช้วัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับแบบทดสอบมาตรฐานการอ่านทั้ง 3 ชนิด

บลูเมอร์¹⁸ (Bloomer) ได้ทำการวิจัยเพื่อนำวิธีโคลซไปใช้เป็นเทคนิคในการอ่านซ่อมเสริมในระดับวิทยาลัย โดยสร้างแบบทดสอบโคลซ 1 ชุด ประกอบด้วยข้อความ 10 ตอน เป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และพหุศาสตร์ แต่ละตอนมีความยาว 500 คำ ตัดคำออกทุกคำที่ 10 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาการอ่านซ่อมเสริม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 44 คน ใช้เวลาฝึก 2 ชั่วโมงต่อ 1 สัปดาห์ นักศึกษาแต่ละคนจะทำแบบฝึกหัดตอนที่ 1 ก่อน ถ้าได้คะแนนถึงร้อยละ 96 ก็เลื่อนไปทำตอนที่ 2 และตอนต่อไป ซึ่งจะมีความยากขึ้นตามลำดับ การให้คะแนนให้สำหรับคำที่เติมลงไปแล้วความหมายของข้อความไม่เปลี่ยน ผลของการวิจัยปรากฏว่า วิธีโคลซช่วยเพิ่มความสามารถทางด้านความเข้าใจการอ่านข้อความของนักศึกษาระดับวิทยาลัย

เคเนดี้¹⁹ (Kenedy) นำวิธีโคลซมาใช้ฝึกความเข้าใจการอ่านและการฟังแก่นักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านต่ำโดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 3 จำนวน 4 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของระดับการอ่านใกล้เคียงกัน กลุ่มทดลองกลุ่มแรก ได้รับการฝึกอ่านด้วยวิธีโคลซ กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 ได้รับการฝึกการฟังด้วยวิธีโคลซ ส่วนกลุ่มควบคุมกลุ่มแรกให้ฝึกการอ่านออกเสียงในระยะเวลาเท่ากับที่กลุ่มทดลองทั้งสองใช้ฝึก กลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่งอยู่ในชั้นเรียนตามปกติ ไม่ได้รับการทดลองใดๆ หลังจากการฝึกสิ้นสุดลงเคเนดี้

18

R.H.Bloomer, "The Cloze Procedure as a Remedial Reading Exercise," Journal of Developmental Reading, 5(1962), 173-181.

19

Delores Kessler Kenedy, "Training with the Cloze Procedure, Visually and Auditorially, to Improve the Reading and Listening Comprehension of the Third Grade Unachieving Readers," Dissertation Abstracts International, 32(May), 1972), 6206-A.

ไค้ทดสอบการอ่านและการฟังของนักเรียนทุกกลุ่มโดยทำการทดสอบทีละคนและไค้ใช้แบบฝึกหัดชุดการฟังและการอ่านเคอร์เรลระดับกลาง (Derrel Listening-Reading Series, Intermediate Level) ทดสอบนักเรียนเป็นกลุ่มทุกกลุ่ม ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการฟังและการอ่านของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ก็กว้างกว่ากลุ่มควบคุมทั้ง 2 กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญ เขาจึงสรุปว่า การฝึกการอ่านด้วยวิธีโคลซให้ประโยชน์ในด้านความเข้าใจการอ่านและการฝึกฟังด้วยวิธีโคลซก็ให้ประโยชน์ในด้านความเข้าใจในการฟัง

กาแลนท์²⁰ (Gallant) ไค้ทำการวิจัยแสดงให้เห็นว่า วิธีโคลซสามารถนำมาใช้กับนักเรียนเกรด 1 ไค้ โดยดัดแปลงวิธีการให้สะดวกและง่ายขึ้น เขาได้ศึกษาความเชื่อถือได้และความแม่นยำของแบบทดสอบโคลซ เขาสร้างแบบทดสอบโคลซขึ้น 2 ชนิด คือแบบที่ตัดคำออกทุกคำที่ 5 สำหรับใช้กับนักเรียนเกรด 2 และเกรด 3 ส่วนนักเรียนเกรด 1 นั้น เมื่อตัดออกทุกคำที่ 5 แล้ว เขาให้ตัวเลือก 3 คำ เขียนลงในช่องว่างที่เว้นไว้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1, 2 และ 3 นำคะแนนจากแบบทดสอบโคลซไปเปรียบเทียบกับคะแนนจากแบบทดสอบเมโทรโพลิติล (Metropolitan Achievement Test) สำหรับเกรด 1 และ 2 และแบบทดสอบการอ่านเมโทรโพลิติล (Metropolitan Reading Test) สำหรับเกรด 3 ซึ่งมีอยู่แล้ว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบโคลซมีค่าความเชื่อมั่นสูง (.90-.97) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบมาตรฐานเท่ากับ .65-.81 ($p < .01$) และไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ นอกจากนั้น จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ความยาวของประโยคเป็นตัวแปรที่สำคัญสำหรับคะแนนจากแบบทดสอบโคลซ

002611

20

R. Gallant, "Use of Cloze as a Measure of Readability in the Primary Grades," Proceeding of the International Reading Association, 1965, 10, 286-287. Cited by Potter, op.cit. 8-9.

นอกจากวิธีโคลซจะใช้วัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษธรรมดาแล้ว ในปี ค.ศ.1969 ฮาร์เตอร์²¹ (Harter) ได้ทดลองนำเอาวิธีโคลซมาวัดความเข้าใจและวัดระดับความยากของข้อความภาษาอังกฤษทางคณิตศาสตร์ (Mathematical English) ซึ่งสัญลักษณ์ของภาษาอังกฤษทางคณิตศาสตร์จะแตกต่างจากภาษาอังกฤษธรรมดา เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบความเข้าใจแบบเลือกตอบและแบบทดสอบโคลซโดยสร้างจากข้อความภาษาอังกฤษทางคณิตศาสตร์ 5 ตอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 - 10 จำนวน 1.717 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบโคลซใช้เป็นเครื่องทำนายการอ่านข้อความภาษาอังกฤษทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 7 - 10 ได้แม่นยำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบความเข้าใจอยู่ในระดับสูง

ต่อมาได้มีการทดลองนำเอาวิธีโคลซวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 เริ่มจากไฟรด์แมน²² (Friedman) ได้สร้างแบบฝึกหัดด้วยวิธีโคลซจำนวน 20 ชุด ไปฝึกความเข้าใจการอ่านของนักศึกษาต่างชาติที่มหาวิทยาลัยฟลอริดา โดยให้ฝึกแบบทดสอบโคลซแล้วตามด้วยแบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบทุกครั้ง หลังจากที่นักศึกษาทำแบบฝึกหัดครบชุดแล้ว ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่า แบบฝึกหัดด้วยวิธีโคลซมีประโยชน์ในการ

21

Sister Mary Ann Harter, "The Cloze Procedure as a Measure of the Reading Comprehensibility and Difficulty of Mathematical English," Dissertation Abstracts International, 30(May, 1970), 4320-A.

22

M. Friedman, "The Use of the Cloze Procedure for Improving the University of Florida," Dissertation Abstracts, 25(1964), 3420-3421.

สอนอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตัวเอง

โอเลอร์กับคอนราด²³ (Oller and Conrad) ก็ได้ศึกษาทำนองเดียวกันนี้ คือนำวิธีโคลซมาใช้กับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อจะศึกษาว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซสามารถแยกแยะระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่ เขาสร้างแบบทดสอบโคลซความยาวประมาณ 350 คำ ตัดคำออกทุกคำที่ 7 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษา 2 กลุ่ม ของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย กลุ่มหนึ่งเป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นของตัวเอง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งกลุ่มหลังนี้แบ่งย่อยเป็น 5 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสูง การให้คะแนน ให้เฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซไม่สามารถแยกแยะระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งที่เป็นภาษาของตัวเองและภาษาที่สอง แต่พบว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซมีความสัมพันธ์สูงกับคะแนนความเข้าใจการอ่านจากแบบทดสอบการจับบุคคลเข้าเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

หลังจากนั้นอีกหนึ่งปี โอเลอร์ (Oller) และคณะ²⁴ ก็ได้ทำการวิจัยอีกโดยนำแบบทดสอบโคลซมาทดลองใช้กับภาษาไทยและภาษาเวียดนาม เขาสร้างแบบทดสอบเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาเวียดนามและภาษาไทย และแปลแบบทดสอบโคลซภาษาเวียดนาม

23

John W. Oller and Christine A. Conrad, "The Cloze Technique and ESL Proficiency," Language Learning, 21(Dec, 1971), 183-193.

24

John W. Oller, J. Donald Bowen, Tôn That Dien and Victor W. Mason, "Cloze Tests in English, Thai, and Vietnamese : Native and Non-native Performance," Language Learning, 22(June, 1972), 1 - 14.

ภาษาไทย เป็นภาษาอังกฤษ ตัวอย่างประชากรมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้ภาษาไทยเป็นของตัวเอง กลุ่มที่ใช้ภาษาเวียดนามเป็นของตัวเอง ซึ่งทั้งสองกลุ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างน้อยที่สุด 6 ปี กับอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นของตัวเอง ผลจากการทดสอบปรากฏว่า การแปลเนื้อเรื่องที่น่ามาสร้างแบบทดสอบโคลซจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งนั้นยังคงความยากเท่ากันเป็นส่วนมาก และสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการทำนายความสามารถทางการอ่าน ระหว่างผู้คนที่ใช้ภาษาเดียวกับภาษาที่น่ามาสร้างแบบทดสอบโคลซทั้ง 2 ชุดนั้นได้

ในปีเดียวกันกับที่โอเลอร์และคณะทำการทดลองนี้ เมสัน²⁵ (Mason) ได้นำแบบทดสอบโคลซมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทย แบบทดสอบโคลซที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยข้อความ 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อความภาษาอังกฤษ ตอนที่ 2 เป็นข้อความภาษาไทย ตอนที่ 3 เป็นข้อความภาษาไทยที่แปลจากข้อความภาษาอังกฤษตอนที่ 1 ตอนที่ 4 เป็นข้อความภาษาอังกฤษที่แปลจากข้อความภาษาไทยตอนที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุวรรณาราม ธนบุรี และโรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัย ลพบุรี โดยให้ทุกคนทำแบบทดสอบโคลซคนละ 2 ชุด เป็นภาษาอังกฤษ 1 ตอน และภาษาไทย 1 ตอน ข้อความทั้ง 2 ที่ให้นักเรียนทำจะมีข้อความไม่ซ้ำกัน ในการวิเคราะห์ข้อมูล นำคะแนนสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของกลุ่มตัวอย่างมาประกอบการวิเคราะห์ด้วย โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ นอกจากนี้ให้นักเรียนอเมริกัน 35 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมปลาย (senior high school) ทำแบบทดสอบโคลซ 2 ตอนที่ เป็นภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกับที่ให้นักเรียนไทยทำ ผลปรากฏว่า

โรงเรียนสุวรรณารามที่ไค้คะแนนสูงสุดในการสอบไล่ภาษาอังกฤษปลายปีจะไค้คะแนนจากแบบทดสอบโคลซที่ เป็นภาษาอังกฤษสูงสุดหรือเกือบจะสูงสุดด้วย แต่นักเรียนโรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัยที่ไค้คะแนนสอบไล่ภาษาอังกฤษสูงนั้นไค้คะแนนจากแบบทดสอบโคลซที่ เป็นภาษาอังกฤษไม่ถึงระดับมัธยม เลขคดีของกลม

ส่วนงานวิจัยของคนไทยที่เกี่ยวกับการนำเอาวิธีโคลซมาใช้วัดความสามารถการอ่านเพียงจะเริ่มสนใจศึกษากันเมื่อประมาณ 3 ปีกว่ามานี้ เริ่มจากงานวิจัยของรูลเนอร์²⁶

(Rufner) ซึ่งนำวิธีโคลซมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 2, 3 และ 4 ผลปรากฏว่า (1) วิธีโคลซสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยไค้ (2) วิธีโคลซสามารถแยกความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาไค้ (3) ความแตกต่างระหว่างเพศ ฐานะทางสังคมและทำเลที่ตั้งของโรงเรียนมีผลต่อคะแนนที่ไค้จากแบบทดสอบโคลซอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (4) วิธีโคลซนำเชื่อถือไค้ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำหรับผู้วิจัยในสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์²⁷ ซึ่งไค้้นำเอาวิธีโคลซมาสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 5 โดยสร้างจากนิทานและไค้คำนวณหาความเชื่อถือไค้ของแบบทดสอบโดยวิธีของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) พบว่า ในชั้นประถมปีที่ 1 - 5 ค่าความเชื่อถือไค้ของแบบ

26

J.B. Rufener, "Using Cloze Procedure with Thai School Children : An Exploratory Study of Readability and Individual Differences in Reading," Dissertation Abstracts International, 33 (Dec, 1972), p.2774-A.

27

ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์, "การศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีน เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับการรับรู้ทางสายตาและแบบการคิดให้เหตุผลตามหลักอนุรักษของเพียเจต์ในระดับชั้น ป. 1- 5." ปริทัศน์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515.

ทดสอบมีพิสัยตั้งแต่ .85 - .94 และเมื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านตามลำดับชั้น พบว่า นักเรียนในชั้นที่สูงกว่ามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนในชั้นที่ต่ำกว่า ผลที่ได้ตรงกับหลักความจริงที่ว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนจะเพิ่มขึ้นเมื่อนักเรียนได้เรียนสูงขึ้น

นิรมล สติชัยทอง²⁸ ได้เปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้แบบทดสอบโคลซซึ่งประกอบด้วยข้อความภาษาอังกฤษ 3 ตอน ความยาวประมาณตอนละ 300 - 350 คำ ตัดคำออกทุกคำที่ 8 และสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบซึ่งสร้างจากข้อความเดียวกับแบบทดสอบโคลซ ตอนละ 20 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 130 คน ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโคลซก่อน หลังจากนั้นประมาณ 1 สัปดาห์ ให้กลุ่มตัวอย่างชุดเดิมทำแบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบโคลซสามารถใช้วัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น เกี่ยวกับการวัดด้วยแบบทดสอบให้เลือกตอบ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในการทำแบบทดสอบทั้งสองชนิด นอกจากนี้ถ้านักเรียนได้คะแนนความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบโคลซประมาณร้อยละ 27, 41, และ 55 อาจประมาณได้ว่า ถ้าเปรียบเทียบกับคะแนนที่นักเรียนจะได้จากแบบทดสอบเลือกตอบจะได้ประมาณร้อยละ 50, 70 และ 90 ตามลำดับ

²⁸ นิรมล สติชัยทอง , "การเปรียบเทียบแบบทดสอบ โคลซและแบบเลือกตอบในการวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

สุทัศน์ มูลสัน 29 ศึกษาการพัฒนาและหาความแม่นยำของแบบทดสอบ
โคลซเพื่อใช้ทดสอบโครงสร้างภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบโครงสร้างภาษาอังกฤษ
แบบเลือกตอบ 75 ข้อ เรียงตามลำดับความยากง่าย และแบบทดสอบโคลซตามปัญหา
โครงสร้างทั้ง 75 ข้อ นั้น สร้างข้อสอบโดยคัดคำเฉพาะที่ต้องการทดสอบ กลุ่มตัวอย่าง
แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 100 คน ให้กลุ่มที่ 1 สอบข้อสอบแบบเลือกตอบก่อนแล้ว
สอบข้อสอบแบบโคลซ ส่วนกลุ่มที่ 2 สอบในลักษณะตรงกันข้าม การสอบทั้งสองครั้งห่าง
กัน 1 สัปดาห์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบแบบเลือก
ตอบมีค่าความเชื่อมั่น .92 และ .80 ตามลำดับ การทดสอบแบบทดสอบทั้งสองในลำดับ
ต่างกันไม่มีผลต่อคะแนนของแบบทดสอบทั้งสองชนิดอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนที่เกี่ยวกับความเข้าใจการอ่านภาษาไทย นอกจากควงเคื่อน ศาสตราจารย์
ซึ่งทำการวิจัยเมื่อปี พ.ศ.2515 แล้ว ในปีต่อมา พิมพ์พรณ สมหอม 30 ก็ได้นำเอา
วิธีโคลซมาวัดความเข้าใจการอ่านภาษาไทย โดยสร้างแบบทดสอบโคลซ 2 ชุด ชุดหนึ่ง
คัดทุกคำที่ 5 อีกชุดหนึ่งคัดทุกคำที่ 8 และใช้แบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบ
ซึ่งสร้างจากข้อความเดียวกัน นำแบบทดสอบโคลซทั้งสองชุดและแบบทดสอบเลือกตอบไป
ทดสอบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 จำนวน 207 คน ในการ

29
สุทัศน์ มูลสัน, "การพัฒนาและหาความตรงของแบบทดสอบโคลซเพื่อใช้ทดสอบ
โครงสร้างภาษาอังกฤษ," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2516.

วิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเอาวิชาการอ่านเอาเรื่องของกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบกับคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองชนิดนี้ด้วย ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบทดสอบโคลซัคต์ทุกคำที่ 5 หรือ 8 สามารถวัดความเข้าใจการอ่านภาษาไทยได้ เช่นเดียวกับแบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแบบเลือกตอบและแบบทดสอบวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน และพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการตัดคำทุกคำที่ 5 หรือที่ 8

รายงานการวิจัยทั้งหมดนี้ ล้วนแต่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโคลซัคต์ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆบ้าง และที่เป็นภาษาไทย แต่สำหรับภาษาไทยนั้น ยังไม่ได้มีการวิจัยอย่างกว้างขวางเหมือนในต่างประเทศ ถึงกระนั้นก็ดี จากงานการวิจัยของควงเคื่อน ศาสตรภัทร³¹ และ พิมพรรณ สมหอม³² ก็น่าจะเป็นที่เชื่อได้ว่า วิธีโคลซัคต์นี้สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือวัดความเข้าใจการอ่านภาษาไทยได้ และนอกจากนั้น ก็น่าจะได้มีการศึกษาวิธีการอื่นเพื่อนำมาวัดความเข้าใจการอ่านให้กว้างขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

³¹ ควงเคื่อน ศาสตรภัทร, เรื่องเดิม.

³² พิมพรรณ สมหอม, เรื่องเดิม.